

HANS VAN ECHTEL
SCHRIJFT OVER
DE DAGELIJKE
DINGEN.

AMELAND

In overleg met de hoofdredactie van deze krant ga ik me via deze column voortaan minder richten op sport maar op 'ditjes en datjes uit het gewone leven'. Vandaag de eerste aflevering. Op het moment dat u deze regels onder ogen krijgt, ben ik al op vakantie. Geen buitensporig verre reis, we betrekken een week lang een huisje op Ameland. Bij Nico en Dorita Oud zijn we zeven dagen te gast; we hebben al enkele keren eerder op dit adres gelogeed. Omdat ik niet zo avontuurlijk ben aangelegd, vind ik Ameland al een behoorlijk eind. Dat komt natuurlijk door mijn opvoeding. In mijn dorp bestond destijds het begrip vakantie nauwelijks, laat staan dat iemand 'naar de eilanden' ging. Alleen de dochters van onze burgemeester waren in de jaren vijftig wel eens op deze plek geweest, zo wisten sommige dorpsgenoten.

Mijn ouders zijn in hun hele leven slechts een keer op vakantie geweest. Het was de bedoeling dat ze een paar nachten weg zouden blijven, de oudste zusjes zouden de regie in het gezin van tien kinderen tijdelijk overnemen. Mijn vader had een kennis in Utrecht, ene Jan Houthuis die een mooie bungalowtent op de kop wist te tikken. We hebben nog een foto waarop mijn vader en moeder samen met het echtpaar Houthuis een kopje koffie drinken voor de tent. Een prent waarop ik erg zuinig ben vanwege het vervolg van dit verhaal.

In de eerste nacht al, waarbij mijn ouders op een zogenaamd luchtbed hebben geslapen, sloeg het noodlot toe. Mijn vader werd gebeten door een lastig insect en kon vanwege de jeuk en de spierpijn niet slapen. De volgende ochtend gaf hij mijn moeder het commando 'inpakken en wegwezen' en zo geschiedde. Hun vakantie had slechts een enkele dag en nacht geduurd.

Op Ameland hoeven we deze week niet op de harde grond te slapen of bang voor insecten te zijn. De familie Oud heeft immers een mooi huisje staan, met alle comfort dat men zich anno 2008 kan wensen. Er staan zelfs eigentijdse zaken in de keuken die we thuis niet hebben, zoals een magnetron.

Mijn moeder kookte altijd langdurig op een fornuis dat via eierkolen aan de praat werd gehouden. Wanneer er wafels werden gebakken, haalde ze enkele ringen boven het vuur weg zodat het wafelijzer gedraaid kon worden.

Een mooi gezicht, zeker omdat we al met onze lege borden klaar zaten om voorzien te worden van deze lekkernij.

Dat had je eigenlijk al een beetje het vakantiegevoel.

Het hoogtepunt van het jaar was natuurlijk wanneer de dorpsjeugd met paard en wagen naar de dierentuin in Rhenen werd vervoerd. De kinderen zaten op veilingkistjes netjes naast elkaar op de platte kar terwijl boer Spithoven de leidsels hanteerde. Je leefde maanden tevoren al naar dit evenement toe, in de hoop dat de weergoden ons goed gezind zouden zijn.

Maar in mijn verbeelding was het vroeger altijd mooi weer. En misschien zijn de weergoden deze week ook weer op onze hand, wanneer we gaan fietsen en wandelen op ons favoriete eiland.

Maurits Westerik, de bevolgen muzikfreak van rockband GEM

"Als ik ieder weekeinde maar op

Maurits Westerik: "En toen kwam GEM langs."

(Foto's: Ton van den Berg)

Journalist Ton van den Berg praat wekelijks met bekende en onbekende Utrechtse in stad en regio. Dit keer met Maurits Westerik (26), de zanger, gitarist en tekstschrijver van de Utrechtse rockband GEM waarvan de CD met de titel 'New' inmiddels hoge ogen gooit.

De advertentie op het informatiebord bij Muziekhandel Staffhorst, waar Maurits Westerik als instrumentenverkoper werkte, viel hem op. "Het ging om een band die een zanger zocht en als referenties gaven ze op the Buzzcocks, the Clash, the Undertones en the Cure. Ik dacht 'Die jongens weten waar ze het over hebben'. Ze wilden een duidelijk bepaalde richting inslaan en daar wilde ik wel in mee."

Westerik sluit zich in 2003, 21 jaar oud, aan bij de Utrechtse band GEM die opgericht was door Bas de Graaff en Vincent Lemmen, de opstellers van de advertentie ook. "Het was geen top-40 band, ze wilden een eigen geluid en dat sprak me aan. Het was niet mijn eerste band. Ik had een paar jaar lang gespeeld in de driemansformatie Mint, dat was nog in Gouda waar ik woonde. Maar nog eerder was ik al bezig met liedjes schrijven, of gedichten eigenlijk. Ik schreef gedichten voor school en kwam erachter dat met rijm en ritmestructuur een tekst heel snel tot een liedje te maken was. Later op de havo ben ik niet met een boekenlijst afgestudeerd, ik las maar weinig, maar heb goede Nederlandse gedichten op muziek gezet. De leraar vond dat een leuk idee. Het ging om kindergedichten van Toon Tellegen en gedichten van Gerrit Komrij."

"Ik ging ook steeds meer teksten in het Engels schrijven. Waarom geen Nederlands? Wel geprobeerd, maar op een of andere manier ging dat niet. Als je 16, 17 bent en veel naar Engelstalige muziek luistert is het dan ook leuker in het Engels liedjes te maken. M'n ouders hadden me al vroeg een platenspeler gegeven en

daar draaide ik hun platen op. Als je dan begint met Elvis, Neil Young, Bob Dylan, The Kinks en The Beatles, dat is niet gek. Een beter begin kun je niet hebben, denk ik."

MEISJES

De tiener Westerik schrijft vooral liedjes over de grote liefde voor meisjes en het opvallende is nu dat voor de laatste CD van GEM 'New' de volwassen Westerik het nog steeds over de liefde heeft. "Ik had voor 25 liedjes teksten gemaakt en dat varieerde nogal in thema's. Maar toen we eenmaal een selectie van 10 liedjes hadden gemaakt, zaten daar toch de nodige liefdesliedjes tussen."

"Misschien kwam het doordat ik vorig jaar ondanks alle problemen van jongens die uit de band stapten, vrij optimistisch was over alles en zo het idee had weer wat over de liefde te schrijven. En waarom niet? Voor iedere liedjesschrijver spreekt dat het een mooi onderwerp is. Je weet nooit waar het je heen brengt, weet je."

Voor de liefdesliedjes haalt Westerik de inspiratie uit zijn omgeving. "Mensen die ik ken, gebruik ik meer als voorbeeld voor een tekst dan dat ze als hoofdpersoon er in optreden. Dat weten die mensen ook wel, zij herkennen bepaalde zinsnedes of uitdrukkingen, maar het gaat in een liedje nooit over alleen maar één persoon. Een nummer als 'She Is Never Cold' kan over ieder meisje gaan, terwijl ik daarvoor twee of drie meisjes die ik ken als voorbeeld heb gebruikt. De hele plaat is eigenlijk persoonlijker dan ooit, tekstueel ge-

zien. Maar het is en blijft beschrijvend en iedereen moet en kan er zelf uithalen wat hij of zij wil."

VETPOT

Na drie jaar keihard werken, haakten vorig jaar, na een succesvolle tournee in Duitsland, een aantal bandleden af. Westerik, Lemmen en bassist Kikkert, bleven over. Het was even slikken voor de zanger die de nodige ambities heeft met GEM. "We waren op tournee geweest en we zouden wat gaan uitrusten, maar daarna weer aan het werk gaan voor een nieuwe plaat. Toen kwamen de jongens ineens zeggen dat ze er mee wilden stoppen, omdat ze niet wisten wat ze nog met GEM aanmoesten. 'Hallo', zei ik. 'We zijn nog maar net begonnen'. Meer wist ik niet te zeggen. Als ze dat zo voelen, wie ben ik dan om ze tegen te houden? Achteraf gezien ben ik ook blij dat ze ook eerlijk waren. Je moet niet doorgaan als de sfeer niet meer goed is."

Dat het nog niet snel genoeg ging met het succes, speelde misschien ook een rol, denkt Westerik. "Ik had voor mezelf ingecalculiseerd dat dit bandje niet een vetpot wordt, maar ik wist wel dat ik een paar keer week sta te spelen en wie pakt dat dan van me af? Natuurlijk wil ik ook graag m'n brood met muziek verdienen, maar het maakt mij geen donder uit dat ik eventueel morgen ergens dozen moet gaan staan schuiven, als ik in het weekeinde maar weer op een podium kan staan en mag optreden." Het 'dozen schuiven' is (nog) niet aan de orde. Met een nieuwe sa-